

eller ock anslår minst 3,000 R:dr årligen till hvardera af de folkhögskolor, som nu äro inrättade i riket eller framdeles inrättas, samt bestämmer de vilkor under hvilka detta anslag får åtnjutas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Nils Nilsson,
från Blekinge.

Häruhi instämmer:

Peter Olsson
från Blekinge.

N:o 19.

Af Herr Jöns Persson: *Om beviljande af ökad t lånebidrag för befrämjande af utdikningar och vattenaftappningar, samt om vilkoren för dylika låns meddelande.*

Under så gynnsamma tider torde det för statsverket vara skäl att ställa utgifterna så, att man icke allenast förskonade landet från ytterligare skuldsättning, utan ock sökte uppmuntra och understödja sådana nyttiga företag, som för framtiden befrämjade landets väl. Detta är en af de största nödvändigheterna, att uppmuntra utdikningar på vattendränkta och sidlända trakter, mossar och myrer, om ej oberäknliga skador för framtiden skola uppkomma. Man må komma ihåg att en öfverdrifven i många orter förödande skogsafverkning pågår. Då skogarna blifvit afhuggna, återstår vidsträckta myrer och vattensjuka trakter, till stort men för den lilla redan odlade jorden. Det blir därför af nöden att något tänka på framtiden, äfven i detta fall. Detta är visserligen godt och väl, att man bygger jernvägar, men man må betänka att, der jernvägar framgå, förödas skogarne, och det således är lika nödvändigt bereda jordens odling; må man ej, af blindhet att få åka fort, åka bort landets framtida existens så väl i klimatiskt som i ekonomiskt afseende. Utan låtom oss, svenska folkets ombud, i tid vara

betänkta på vända uppmärksamheten från skogsspekulationen på odlingar. Och man bör hoppas att saken så mycket talar för sig sjelf att den borde få framgång.

Jag vågar vördsamt föreslå:

1:o. att Riksdagen för år 1873 anvisar en summa af 500,000 R:dr R:mt, att utgå som lån, för befrämjandet af utdikningar och aftappningar af sjöar och sänka trakter, för befordran af odlingsbara marker inom riket;

2:o. att högst 5 procent årlig afbetalning för dessa lån må föreskrifvas, deraf 3 procent som ränta och 2 procent som amortering; för öfrigt bibehållas de vilkor, som för dylika låns erhållande redan finnas stadgade.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

Jöns Persson,
från Kronobergs län.

N:o 20.

Af Herr Samuel Johnsson: Om grundskatternas aflösning.

Uti den af mig vid sistlidne riksdag väckta motion, N:o 24, om grundskatternas aflösning, sökte jag visa dels under hvilka förhållanden desamma tillkommit, dels och huru de nu förlamande och orättvist trycka den beskattade jorden, samt föreslog ett sätt för deras afskaffande genom kapitalisering och amortering under vissa år. Stats-Utskottet som ansåg önskvärdt att den ständigt återkommande frågan snart kunde erhålla en ändamålsenlig lösning, fann likväl åtskilliga betänkligheter vid att då närmare ingå i granskning deraf. — Utskottet önskade att den vid 1869 års riksdag beslutade grundskatternas omsättning i penningar förut måtte bringas till verkställighet, innan frågan om deras aflösning, derest en sådan åtgärd funnes lämplig, företoges till afgörande, hvilket förhållande komme att tillämpas vid utgörandet af 1871 års grundskatter vid 1872 års uppöfvsstämma; dessutom borde frågan om indelningsverkets aflösning, med hvilken den förevarande i visst afseende egde nära sammanhang, föregå fattande af ett hufvudsakligt beslut i nu berörda ämne.